Gymnázium, Bruntál, příspěvková organizace, Dukelská 1, 792 01 Bruntál

Rodina Elavsky aneb Láska napříč národy

Natálie Bystrická, Veronika Pomykalová

2024

Prohlašujeme, že jsme práci na téma Rodina Elavsky aneb Láska napříč národy vypracovaly samostatně s využitím uvedených pramenů, literatury a ostatních informačních zdrojů.

V Bruntále dne 3.11.2024

Natálie Bystrická, 17 let, Bruntál

podpis.....

Veronika Pomykalová, 17 let, Bruntál

podpis.....

Obsah

Úvod 5
1. Napříč národy 6
1.1. Odsunutá řecká láska 6
1.1.1. Historický kontext 6
1.1.2. Příběh lásky 6
1.2. Nalezená slovanská láska 7
1.2.1. Historický kontext 7
1.2.2. Příběh lásky 7
2. Svátky 7
2.1. Nový rok (1. leden) 7
2.2. Velikonoce (na rok 2025 připadají na 20. květen) 8
2.3. Vánoce (24.-25. prosinec) 8
2.4. Den Ochi (28. říjen) 8
3. Rodinné události 8
3.1. Křtiny 9
3.2. Jmeniny 9
3.3. Narozeniny 9
3.4. Svatby 9
4. Zvyky 10
4.1. Stolování 10
4.1.1. Řecké jídlo 10
4.1.2. Ruské jídlo 10
4.2. Individualismus 11
5. Jak je to dnes 11
5.1. Důsledky roku 1989 11
5.1.1. Tábory 11
5.1.2. Přesun do Řecka 11
5.2. Řecká obec 11
Závěr 13
Seznam použitých pramenů a literatury 14

Seznam příloh 15
Zdroje obrázků: 15

Úvod

Dne 22.8.1976 se v Krnově do rodiny Elavsky, spojené láskou napříč národy, narodila malá Steriani Elavsky. Do rodiny, kterou i za těžkých časů odloučení, přesídlování a událostí před i po roce 1989 spojovaly různorodé tradice a zvyky mnoha národů. Paní Elavsky vyrůstala v směsici mnoha kultur, které dávaly jejímu dětství unikátní zkušenosti a v dospívání v mnohém formovaly její osobnost.

K historii rodiny Elavsky vedou stopy národů od severu až k jihu, od západu až k východu. Její rodinný příběh, a tudíž i ji samotnou tvoří národy slovanské a také dlouhá historie národu řeckého. Odráží se v ní osudy mnoha generací a vzpomínky, které jí byly předány z úst rodičů a prarodičů.

Touto prací bychom Vám rády daly nahlédnout do dlouhé historie rodiny Elavsky sahající až do Řecka, Slovenska i Ruska a dát Vám ochutnat ze zvyků a tradic, které láska spojila v jeden rod, jeden příběh. Paní Elavsky, takovou, jaká je, tvoří právě minulost a historie její rodiny, a to je něco, co by nikdy nemělo upadnout v zapomnění. Naopak by se měly připomínat a oslavovat skrze rodinné i národní zvyky a tradice, přesně jak ukazuje příběh paní Elavsky.

1. Napříč národy

1.1. Odsunutá řecká láska

1.1.1. Historický kontext

První příběh lásky se nám odehrává na pozadí Řecké občanské války v letech 1946–1948. Tento konflikt má kořeny již v druhé světové válce. V dubnu roku 1941 dobylo nacistické Německo Athény a nastolilo loutkovou vládu. Řecký král Jiří II. Řecký v Egyptě založil vládu exilovou. Řekové však ani jednu vládu nepřijali a postupně založili organizaci domácího odporu. Vznikla organizace EAM[1], což bylo spojení čtyř v té době nejsilnějších levicových stran. V tu dobu také vznikla ozbrojená větev komunistické strany ELAS[2]. Komunistické strany vedly boje s ostatními organizacemi podporovanými Velkou Británií až do 12.2.1954, kdy bylo ELAS donuceno složit zbraně. Také bylo vyhlášeno referendum, které dopadlo ve prospěch monarchie.

30.3.1946 třicet veteránů ELAS přepadlo policejní stanici ve vesnici Litochoro. Tento útok se zapsal do historie jako počátek Řecké občanské války. Tato válka je pokračováním sporů mezi řeckými levicovými stranami a přívrženci monarchické vlády. V tu dobu se také na severních hranicích s Jugoslávií a Albánii tvořily vojenské jednotky, ze kterých potom vznikla DSE[3]. Proti nim dlouhé čtyři roky bojovaly přívrženci monarchie podporováni Velkou Británií a USA, kteří v roce 1949 tyto spory vyhráli.

Důsledky této války byly pro Řecko zásadní. Válka si vyžádala až 158 00 životů a uvrhla řeckou ekonomiku do trosek. Kolem 100 000 Řeků, kteří byli zapojeni do aktivit DSE, bylo donuceno emigrovat do zemí východního bloku. Mezi země, které uprchlíky přijaly, patřilo např. Bulharsko, Maďarsko, Rumunsko, NDR, ale také Polsko a Československo, kde byli uprchlíci umístění do oblastí po odsunutých Němcích.

1.1.2. Příběh lásky

Československo přijalo kolem 12 000 uprchlíků a mezi nimi také prarodiče paní Elavsky. Babička, která pocházela z vesničky Pefko, se dostala do Československa pouze s nejmladším dítětem. Další dvě byly přesunuty do uprchlického táboru v Srbsku, kde se později i usadily. Trvalo však 6 let, než babička paní Elavsky své děti našla. Děda pocházel z vesnice Simantro na severu Řecka, kde se jeho rodina živila pěstováním tabáku. Oba se usadili ve obci Jindřichov, kde založili rodinu. Jejich syn Christos se pak ve škole seznámil s maminkou paní Elavsky, kterou si později také vzal.

---

[1] EAM – (neboli Národně osvobozenecká strana) byla skupina čtyř v době druhé světové války největších komunistických stran Řecka

[2] ELAS – (neboli Řecká lidová osvobozenecká armáda) ozbrojená větev komunistické strany která byla ve své době nejsilnější odbojovou silou v zemi.

[3] DSE - (neboli Řecká demokratická armáda) armáda řeckých komunistických stran podpořena Jugoslávií a Albánií, která byla vedené bývalým velitelem ELAS

1.2. Nalezená slovanská láska

1.2.1. Historický kontext

Během druhé světové války nacistické Německo zakládalo nechvalně známé koncentrační tábory. Krutý totalitní nástroj moci, který sloužil k izolaci a někdy dokonce i likvidaci odpůrců režimu či nepohodlných skupin obyvatelstva.

Československá vojska bojovala na straně spojenců. Do odbojů proti německé okupaci se zapojili jak demokratické strany, tak komunistické. Spousta vojáků a partyzánů byla převezena do koncentračních táborů jako váleční zajatci.

1.2.2. Příběh lásky

A jak se potkali prarodiče z matčiny strany? Babička byla Ruska a během druhé světové války byla přesunuta do pracovního tábora v Německu. Děda byl slovenský partyzán a shodou okolností se dostal do stejného táboru. Ale po skončení války se na nějakou dobu odloučili. Láska je však přivedla zpátky k sobě a po válce se usadili v Jindřichově. Společně měli dceru (maminku paní Elavsky).

2. Svátky

V rodině paní Elavsky se vždy v oslavách svátků odrážela spíš řecká kultura než ta slovanská. Řecko je země, která si velmi zakládá na své kulturní minulosti. Je to také země, ve které se přibližně 90% obyvatelstva hlásí k pravoslavné církvi, takže se svátky slaví v tradici pravoslavné, která se v mnohém liší od tradice katolické, která bývá praktikována v našich tradičních českých domácnostech.

Jedná se především o svátky církevní, což v tradiční ortodoxní řecké společnosti není nic neobvyklého. Většina řeckých svátků je spojena s pravoslavným kalendářem a jmény svatých, což velmi ovlivňuje řecké pojetí výročních obřadů a svátků. Řada z řeckých svátků pochází již z byzantských dob, některé ale sahají až do starověkého Řecka.

Tyto svátky jsou buď celonárodní, nebo lokální. Každý řecký ostrov nebo vesnice má totiž svátky různě upravené a tradice jsou pro dané místo vždy něčím unikátní. Po emigraci Řeků do Česka se spousta tradic propsala do života těchto lidí, některé ale časem ustoupily našim Českým zvyklostem a způsobům. Způsob slavení svátků v rodině Elavsky ovlivnil i původ řecké babičky ze severu Řecka, z hor, kde jsou vesnice daleko od sebe. Silný vliv sehrál i původ řeckého dědy, který pocházel z rodiny zemědělců.

2.1. Nový rok (1. leden)

Nový rok v řeckých domácnostech představuje symbol obnovy, pohled do budoucnosti a příležitost sejít se jako rodina. Pro Řeky je Nový rok jeden z největších svátků v roce, je to čas hodování, obdarovávání, zpěvu a tance a samozřejmě proslulých řeckých oslav.

Na Nový rok se v řeckém kalendáři totiž slaví svátek jména Vasilis, jednoho z běžnějších řeckých jmen. I strýc paní Elavsky nese jméno Vasilis, a tak byl vždy Nový rok pro celou rodinu časem setkávání a velké slávy. V tento den je také zvykem krájet novoroční Vaselopitu[4], což je v rodině Elavsky dodnes uznávaný rituál, který celý rok nedočkavě vyhlížejí.

2.2. Velikonoce (na rok 2025 připadají na 20. květen)

Datum Velikonoc se každoročně mění, vychází vždy na první neděli po úplňku po jarní rovnodennosti. Velikonoční svátky se začínají slavit v sobotu před květnou nedělí, což je den vzkříšení svatého Lazara. Velikonoce patří mezi nejdůležitější duchovní svátky a mají mnohem duchovnější charakter než Velikonoce u nás. Po celý týden oslav Velikonoc se každý den konají mše. Na rozdíl od našich kraslic Řekové malují svá vejce jednobarevně, a to červenou barvou, která by měla symbolizovat Kristovu krev. S pobytem v Čechách ale nebyly příležitosti všechny tyto řecké tradice aplikovat, což značně omezilo i sílu slavení Velikonoc dnes.

2.3. Vánoce (24.-25. prosinec)

Vánoce jako takové pro Řeky moc důležitý svátek nejsou a slaví se v mnohém odlišně než u nás. 24.12., tedy na Štědrý den děti zpívají Vánoční píseň v Řecku zvanou Kalanda. Zpěv doprovází hrou na hudební nástroje. A 25.12. teprve slaví, ne ale první svátek vánoční, nýbrž svátek jména Christos, podle jména Ježíše Krista (Christus). I tatínek paní Elavsky se jmenuje Christos, a tak se oslavy spíše nesou v duchu jmenin. Oslavy jmenin pana Christose přetrvávají v rodině i dnes a slaví se každoročně.

Ještě před několika desetiletími v Řecku nebyl znám pojem Vánoční stromeček. Ani tatínek paní Elavsky nikdy Vánoce se stromečkem neslavil. Dnes už Vánoční stromeček můžeme zařadit k tradicím, které rodina paní Elavsky převzala od nás, Čechů.

2.4. Den Ochi (28. říjen)

Den Ochi, česky přeloženo jako Den Ne, je jedním z nejzajímavějších řeckých svátků. V tento den všichni Řekové slaví výročí odmítnutí italského ultimáta[5] v roce 1941. Ministerský předseda Metaxas se tehdy rozhodl bez předchozího souhlasu řecké vlády a odmítl Mussoliniho žádost o povolení vstupu italských vojsk na řecké území. Znamenalo to začátek boje Řecka proti okupaci. I na tento svátek paní Elavsky dobře pamatuje, což jen dokazuje hrdost řeckého lidu na to, že umí říct to symbolické „ne“ a to i přes to, že žijí v úplně odlišném prostředí.

3. Rodinné události

Řekové rodinné události rozhodně neberou na lehkou váhu a oslavují poměrně velkolepě. Je povinností každého člena rodiny se těchto událostí účastnit a slavit s celou

[4] Vaselopita – Tradiční řecký novoroční koláč, který se krájí po půlnoci na Nový Rok

[5] Italské ultimátum – ultimátum, které bylo italským velvyslancem v Řecku předáno řeckému předsedovi vlády. Po Řecké vládě se požadovalo, aby umožnila silám vojensko-politického uskupení Německa, Itálie a Japonska vstoupit na řecké území a obsadit některé jeho části

rodinou. Pro Řeky je rodina v životě velmi důležitá, a právě proto se všichni členové scházejí a setkávají právě na důležitých rodinných událostech.

3.1. Křtiny

Narození dítěte je pro celou rodinu velká sláva, ale křest probíhá až po šestinedělí, a teprve tehdy dítě dostává jméno. Chlapec dostává jméno po dědovi z otcovy strany, dcera většinou po babičce z matčiny strany. Křest samotný je událost velikostí srovnatelná se svatbou a celý trvá až hodinu.

Rodiče dítěte také vybírají kmotra a kmotru, kteří budou nad dítětem stát po dobu křtu a mají ho po celý život doprovázet. Být kmotrem či kmotrou je veliká pocta. Znamená to pro ně, že vždy budou zváni na všechny rodinné události, a dostává se jim úcta celé rodiny. Také se očekává, že kmotřenec laskavost později bude oplácet a o svého kmotra a kmotru se bude starat a opečovávat je v časech, kdy to budou potřebovat.

3.2. Jmeniny

Řekové jsou známí tím, že slaví zejména jmeniny mužů. To vychází z toho že, původní řecký kalendář se skládá pouze z mužských jmen. Sama paní Elavsky vyrůstala v tom, že se u nich doma slavily pouze mužské jmeniny. Až později v dětství si začala uvědomovat, že jiné rodiny to mají jinak a že v Česku slavíme i svátky žen. Sama přiznává, že jí to tenkrát přišlo zvláštní, protože byla zvyklá slavit svátky zejména strýce Vasila a tatínka Christose. V její domácnosti byla nastolena rovnováha a už se slaví i svátky žen.

3.3. Narozeniny

Narozeniny se v rodině paní Elavsky slavily tradičně řecky, na podobný způsob jako jmeniny. Taktéž se slaví narozeniny hlavně mužů. V řeckých domácnostech není ve zvyku slavit narozeniny žen. V současnosti už se tradice pomalu mění a typicky řecký patriarchát pomalu ustupuje. Stejně jako u jmenin, až oslavy narozenin spolužaček poskytly paní Elavsky první zamyšlení, že to není ve všech rodinách takové, jako v té její. Až mnohem později, když babičky paní Elavsky začaly dosahovat úctyhodných věků, se začaly slavit i jejich narozeniny.

3.4. Svatby

Svatby jsou vždy velká událost nejen pro celou rodinu. Zvána byla celá vesnice. Bývalo zvykem se brát právě v rámci vesnice a bylo neslýchané vzít si někoho z vesnice jiné. Svatební obřad býval z pravidla církevní, civilní sňatek je v Řecku zaveden až od roku 1982 a je využíván jen minimálně. Svatby jsou vždy hodnoceny podle počtu svatebčanů a rodiny se vzájemně předhánějí. Klasická řecká svatba čítá průměrně 500 hostů, není ale výjimkou ani hostů 1000.

Spolu s rodiči jezdila paní Elavsky na svatby do Řecka i v roce 1989, a i tehdy na nich bylo obrovské množství lidí. I na svatbě jejich rodičů v 80. letech bylo tehdy přes 100 svatebčanů, na tu dobu svatba atypických rozměrů, v Česku nevídaných.

4. Zvyky

Ať je naše kultura sebevyspělejší a naše zvyky jsou sebevíc národní, někdejší francouzský prezident Giscard d'Estaing kdysi prohlásil: „Evropa bez Řecka by byla jako dítě bez rodného listu". A i přes unikátní řecký individualismus a originální zvyky a tradice, nemůžeme jinak než souhlasit. Střípky řeckých zvyků pronikají i do našich životů, od Řecka tak vzdálených, částečně i díky rodinám jako je rodina Elavsky, která nám řecký život přibližuje a zreálňuje.

4.1. Stolování

Mezi nejstarobylejší řecké tradice patří pohostinnost, a tak nosí smůlu, když Řek nenabídne občerstvení každému, kdo navštíví jeho dům, nehledě na to, kdy přijde a jak dlouho se zdrží. A navíc je to známkou nevychovanosti. Dnes už to může být cokoli – káva, pečivo, bonbóny nebo třeba alkohol. Zvyk ovšem také vyžaduje, že nesmíte na návštěvu přijít „s prázdnýma rukama", tedy bez toho, aniž byste hostiteli přinesli nějakou drobnost.

U stolu se Řekové sice nechovají zrovna vybraně, to vám ale vynahradí svým veselím a družností. Stačí mít u stolu Řeka, a i ta nejformálnější večeře bude protkána salvami smíchu. Jídlo je pro Řeky více sociálním aspektem a společenskou událostí, a tak je pro ně nezbytností u jídla vášnivě diskutovat a probrat všechny nedávné události. Všechny rodinné události se také točí kolem jídla.

4.1.1. Řecké jídlo

Řecko je zemí, která přinesla světu ambrózii a nektar, mnoho znamenitých a rafinovaných pokrmů, ale také tisíce způsobů plněné zeleniny. Hlavní jídlo pro ně na rozdíl od nás není oběd ale večeře. Přes den jedí poměrně málo a večeří pozdě, ale rozhodně ne skromně. Večeře bývají dlouhé i několik hodin, prokládané konverzacemi, zpěvem i tancem.

I když má každý region své speciality a přísady se liší od vesnice k vesnici, stále jsou jídla, která bychom mohli najít na každém řeckém trapézu[6]. Mezi nejčastější jídla patří například různé druhy pity: Vaselopita (krájena na svátek Vasila), Spanakopita[7] a další druhy pity dělané na slano. Tradiční je také zapékaná Musaka[8] nejčastěji s hovězím masem a samozřejmě také spoustu druhů plněné zeleniny hovězím masem s rýží. Nejčastěji se plní papriky anebo rajčata.

4.1.2. Ruské jídlo

Ruské tradice a zvyky se v rodině paní Elavsky uchovaly hlavně v podobě příprav tradičních ruských pokrmů. Vzpomíná, že její dětství bylo plné obědů u babičky s typickým borščem a také pirožkami.

---

[6] Trapéz – prostřený stůl obložený jídlem

[7] Spanakopita – řecké špenátové šátečky z listového těsta

[8] Musaka – je zapékaný pokrm, který se skládá z vrstev mletého masa, lilku, rajčat a bešamelové omáčky

4.2. Individualismus

Už od časů Homérových je velmi těžké popsat řeckou povahu. Pro Řeky je typický jejich individualismus, a tak je těžké je jako národ zařadit do nějaké škatulky. Všude můžete narazit na Alexandra Velikého (šlechetného, statečného, upřímného a velkorysého člověka) i na Kalibána (podlého, sobeckého a líného člověka) – a to často v jedné osobě.

Následuje temperament, který dávají bez zábran na odiv – to platilo i u Achilla, jehož hněv způsobil tolik zbytečného krveprolití pod hradbami Tróji. Nejspíš právě proto se dávní mudrci rozhodli vytesat na portály věštírny v Delfách zásady „Všeho s mírou“ a „Poznej sám sebe“ ve snaze přesvědčit své řecké krajany, aby své emoce mírnili. Už tenkrát se jejich slovy neřídili a složitá řecká povaha, kterou si k nám přistěhovaní Řekové donesli, i přes vliv našich zvyků a naší typicky české povahy, stále v Řecích přetrvává.

5. Jak je to dnes

5.1. Důsledky roku 1989

5.1.1. Tábory

Československá vláda v po příchodu řeckých emigrantů uzavřela úmluvu s Řeckou vládou o potomcích Řeků v Československu. Tato dohoda umožňovala potomkům Řeků v létě na měsíc vycestovat do Řecka na tábor financovaný řeckou vládou. Děti vyslaly vždy z pražského letiště do Řecka, kde už si je vyzvedli příslušní lidé a rozdělili je do táboru. Paní Elavsky takto vyjela celkem třikrát, a to i před rokem 1989. V táborech se potkávaly děti ze všech zemí, které kdysi řecké emigranty přijaly. Cílem těchto táborů bylo u dětí rozvíjet řečtinu, ale také lépe poznat řecké tradice a místo odkud pochází.

5.1.2. Přesun do Řecka

Po uvolnění v roce 1989 se spousta Řeků vrátila zpátky. Momentálně jsou však na tom lépe ti, co zůstali v Československu. Řecko totiž stále patřilo mezi méně vyspělé státy a v té době tam také rapidně klesly platy. Dodnes si řecké a české rodiny navzájem pomáhají a navštěvují se. Rodina Paní Elavsky však nejezdí pouze k rodině, ale také pravidelně navštěvuje turisticky známé Chalkidiki.

5.2. Řecká obec

Když byla paní Elavsky malá, bylo pro ni přirozené rozumět i komunikovat s řeckými i ruskými prarodiči. Prarodiče ji v dětství často hlídaly, a tak do šesti let, tedy až do nástupu do školy, uměla lépe řecky než česky. Za života prarodičů bylo zvykem v rodině Elavsky komunikovat řecky i dodržovat všechny zvyky a tradice. Od té doby se toho ale hodně změnilo, a i když pasivní porozumění jazyku paní Elavsky stále má, s ubývajícími

příležitostmi procvičovat se v mluvení řečtinou upadá i schopnost plynně komunikovat v tomto jazyce.

Dnes se většina tradic v rodině Elavsky udržuje prostřednictvím Řecké obce Krnov. Řecká obec Krnov je organizace, která má poslání zajišťovat potomkům řeckých rodin kontakt s jejich kulturou, zvyky a tradicemi. Paní Elavsky Řeckou obec oceňuje zejména proto, že umožňuje jejím dětem, které nezažily její prarodiče, přicházet pravidelně do styku s jejich původem a tradicemi. Pravidelně navštěvují hodiny řečtiny, kroužek řeckých tanců apod.

Jako Řecká obec se pravidelně setkávají 3-4krát ročně, právě v okolí již zmíněných svátků. Setkání probíhají kolem Vánoc, kdy Řecká obec organizuje krájení Vaselopity. Děti si vždy připraví krátké vystoupení, zazpívají tradiční řecké písně a zatančí některý z tanců, který se na hodinách řeckých tanců naučily. Dále pak také organizují Výročí emigrace do Česka[9], jednu z jejich největších akcí. Na takové akce přijíždějí i partnerské obce z Řecka a vzájemně se tak navštěvují. Velké jsou i vždy oslavy Řeckých dnů[10], které navštěvují stovky až tisíce lidí. Přijíždějí různé řecké soubory, tančí se řecké tance a místní restaurace si připraví tradiční řecká jídla. Tuto akci nenavštěvují pouze řecké rodiny, ale i ty české, kterým se řecká kultura a zábava líbí. Řecká obec není pouze v Krnově, ale také v Jeseníku, Zlatých Horách a ve spoustě dalších měst, a tak je zvykem, že Řekové často navštěvují řecké akce i v jiných Řeckých obcích a vzájemně se propojují skrze společný původ, a vznikají tak mnohá přátelství, a dokonce i lásky napříč Řeckými obcemi, někdy i národy.

[9] Výročí emigrace do Československa – je výročí, které si řecké obyvatelstvo dodnes připomíná. Připomíná příchod Řeků na území Československa po tom, co utíkali před Řeckou občanskou válkou

[10] Řecké dny – kulturní, sportovní a společenské akce pořádané Řeckou menšinou

Závěr

„Před tribunálem neúprosné historie se ukazuje, že Řek nikdy neobstojí pod tlakem okolností, i když má z intelektuálního hlediska vždy převahu. Je velice inteligentní, ale i domýšlivý. Aktivní, ale neschopný věci řádně zorganizovat. Má smysl pro humor, ale i spoustu předsudků. Je horkokrevný, netrpělivý, ale také je to bojovník. (...) Podivné stvoření, nezkrotné, zvídavé, napůl dobré, napůl zlé, vrtkavé, náladové, sebestředné, bláhové i moudré – to je Řek. Litujte ho či obdivujte, chcete-li. Zkuste ho zařadit, pokud to dokážete."

Vavřínový věnec patří Američanovi jménem Judge N. Kelly, který dokázal stručně vystihnout řeckou povahu a všechny její protiklady. Pravé řecké nitro se sice promísilo s naší českou povahou a tradice byly někdy potlačeny a převzaty od nás, ale ta krásná pravá řecká povaha se v těchto lidech uchovala a v mnohém zůstala nezměněna.

Řekové už navždy budou velice důležitou součástí českého národu. Jejich osudy jsou strastiplné, ale našli si vždy cestu díky nezlomitelnosti celého řeckého národa. Příběh rodiny paní Elavsky ukazuje, že i v těch nejtěžších dobách láska spojovala i skrze národy.

Na neuvěřitelný příběh lásky, která propojila národy, jsme narazily čistou náhodou a spojením s našimi bývalými učiteli. Jsme moc rády, že jsme se touto formou mohly s doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D. a příběhem její rodiny seznámit, a dozvědět se tak víc o řecké kultuře a historii. Jsme moc vděčné, že si i přes složitou situaci v Krnově a svůj nabitý program na nás našla čas a podělila se s námi o svůj rodinný příběh.

Seznam použitých pramenů a literatury

Hlavní zdroj:

Rozhovor s doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D.

Použitá literatura:

FIADA, Alexandra, *Jací jsou? – Řekové* [Brno]: Lingea s.r.o., 2019. ISBN 978-80-7508-521-4, strany 6-66

Citace:

(FIADA, Jací jsou? – Řekové, str. 8, 16)

Další prameny:

NĚMEC, Václav. Koncentrační tábory. *dějepis.com* [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z:

https://www.dejepis.com/koncentracni-tabory/

Řecké svátky a tradice. *Kalimera Řecko* [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z:

https://www.kalimera-recko.cz/recke-svatky-a-tradice/recke-svatky/

Svátky, tradice, zvyklosti. *CK Mundo* [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z:

https://www.mundo.cz/recko/svatky

Řecká obec Krnov. *Asociace řeckých obcí v České republice, z.s.* [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z: https://www.arovcr.cz/recke-obce/recka-obec-krnov-mesto

Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Řecká menšina v Česku [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z:

https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%98eck%C3%A1_men%C5%A1ina_v_%C4%8Cesku

Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Řecká občanská válka [online]. [cit. 2024-11-03]. Dostupné z:

https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%98eck%C3%A1_ob%C4%8Dansk%C3%A1_v%C3%A1lka#Za%C4%8D%C3%A1tek_v%C3%A1lky_1946https://artsandculture.google.com/entity/m02q_n1?hl=cs

..

Rády bychom v závěru poděkovaly doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D. za poskytnutí informací o historii Řecké obce Krnov i její rodině.

Seznam příloh

Obrázek 1 15
Obrázek 2 15
Obrázek 3 16
Obrázek 4 16
Obrázek 5 17
Obrázek 6 17
Obrázek 7 18
Obrázek 8 18

Zdroje obrázků:

1. Bojovníci ELAS během války (Zdroj: Wikipedie, Řecká občanská válka)
2. Řecká menšina v Česku (Zdroj: Česká televize)
3. Křtiny v řeckém kostele (Zdroj: CK Mundo)
4. Řecká svatba (Zdroj: CK Mundo)
5. Slavnosti Řecké obce Krnov (Zdroj: osobní archiv doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D.)
6. První návštěva zpět v rodné vesnici v Řecku (Pevko) od emigrace (Zdroj: osobní archiv doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D.)
7. Rodinná pospolitost v řecké rodině již v Česku (Zdroj: osobní archiv doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D.)
8. doc. Mgr. Steriani Elavsky, Ph.D. (Zdroj: Ostravská Univerzita)

Obrázek 1

Obrázek 2

Obrázek 3

Obrázek 4

Obrázek 5

Obrázek 6

Obrázek 7

Obrázek 8